

*troosteloos
de kale verte
grauwgrijs oogt het verre zicht
zo sta ik, voor nu verloren
nergens warmte, amper licht*

*toch blijf ik
een bron van leven
ook al sta ik hier alleen
want al mijn schijnbaar dode takken
dragen lente
door jouw winter heen*

Piotr Linski